

beregnet, forhøiet Sats, men at det var Rigsdagen, der førte den tilbage til den mindre Sats; Dinaitsudvalget indstillede nemlig, at om det end maatte erkjende, at de af Krigsministeren foreslaaede Sætter vare rigtige, fandt det dog efter Omstændighederne, Alt vel overveiet, at der ikke var tilstrækkelig Anledning til at holde de store Sætter, men at man kunde blive staaende ved de ældre, men lavere Sætter. Altsaa, der existerer ikke i dette Punkt nogen uberettiget Haardnaffethed fra Krigsministeriets Side. Jeg veed godt, at disse Forhold før have været bragte paa Bane af det ærede Medlem, og at det fra mange andre Medlemmer ved senere Leiligheder ogsaa er kommet frem; men Krigsbestyrelsen har paa dette Punkt stillet sig paa det Standpunkt, at den ikke skal rette sig efter enkelte Medlemmers Udtalelser, men efter Rigsdagens Beslutninger. Jeg maatte gjøre denne lille Digression for at takke det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valakreds (Luzen), fordi han gav mig Leilighed til at berigtige et saadant Punkt, som jeg troede at burde benytte, fordi der derved ellers let kunde være indløbet en Misforstaaelse, som jeg vilde anse for mindre heldig. Jeg skal nu atter vende tilbage til at fremsætte enkelte Bemærkninger overfor det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valakreds (Berg). Jeg tillod mig at sige, at det stillede sig for mig, som om det ærede Medlem i enkelte af sine Udtalelser havde været lidt mere haard og ubillig, end Lovforslaget ligefrem fortjente. Det ærede Medlem udhævede meget stærkt, at der var foreslaaet en Forøgelse af de høiere Officerer, men jeg tror dog, at det let vil indrømmes, at naar et Lovforslag paaregner, at der fremtidig skal være et større Antal af yngre Officerer, saa er der foruden Hensynet til, at de taktiske Afdelinger føres vel, ogsaa et andet selvstændig berettiget Hensyn, som maa tages, nemlig dette, at der sker en tilsvarende Forøgelse af høiere Officerer; thi naar man ikke faar rimelige Forfremmelsesforhold, saa faar man heller ingen Lieutenanter, og naar man ingen Lieutenanter faar, saa faar man heller ingen Kapitainer, Oberster eller Generaler. Der er for Diebliffet en virkelig Mangel paa Officerer og Underofficerer, og en af de mange Grunde dertil er den, at Udsigterne for dem, som indtræde i Hæren, ere i alle Henseender alt andet end gunstige. Det ærede Medlem udtalte ligeledes, at de pensionsberettigede Embedsmænd efter Lovforslaget vilde forøges med et Antal af 609. Det er mig naturligtis heller ikke med Hensyn til dette Tal muligt med Sikkerhed at sige, hvorledes dette Tal er fremkommet, men jeg tror ikke at skønne meget feil, naar jeg siger, at dette Tal vistnok ikke kan være fremkommet, undtagen at deri tillige er medregnet Forøgelsen i Antallet af Underofficererne. Dette Antal er 439, men efter almindelig Sprogbrug — i det Mindste saavidt jeg kender den — har man hidtil ikke kaldt

Underofficererne for pensionsberettigede Embedsmænd, dels fordi de ikke kaldes Embedsmænd, men kaldes Bestillingsmænd, og dels fordi den Pensionsberettigelse, som de have, først indtræder efter 20 Aars Forløb. Jeg tror derfor, at det vil klare det Billede, som det ærede Medlem har givet, naar det tilføies, at af de 609 pensionsberettigede Embedsmænd, som han nævnte, er den aldeles overveieende Part Underofficerer. — Det ærede Medlem udtalte ogsaa, at der blandt de Bestemmelser, som vare indførte i Lovforslaget, var enkelte, som sigtede til at jevne imellem Folkehingets og Krigsministeriets Anskuelser angaaende Punkter, som ved tidligere Leiligheder havde været forhandlede i denne Sal, og det ærede Medlem sigtede dermed til de Bestemmelser, som findes i Lovforslaget med Hensyn til Kassatellen af Garnisonsstæderne og med Hensyn til den Bemyndigelse, som er nødvendig for Krigsministeren, naar han skal vælge Terrænet for Lejrpladser. Jeg tror, at det ærede Medlem ogsaa paa dette Punkt var noget mere haard end ligefrem nødvendig, idet han — saavidt jeg forstod ham ret — udtalte, at om han end var villig til at give en videre Bemyndigelse overfor den nuværende Krigsminister, som han mente at kunne give en saadan, saa vilde han dog af Hensyn til denne Stillings Omstiftelighed ikke kunne give en saa rundelig Bemyndigelse overfor fremtidige Krigsministre, og han kunde navnlig ikke anse det for hensigtsmæssigt, at det i Lovforslaget fandtes en Bemyndigelse, hvorefter Krigsministeren kunde flytte Leiren fra det ene Sted til det andet. Derfor jeg har fortaaet det ærede Medlem rigtig, at dette var hans Mening, saa kan jeg kun dertil sige, at jeg tror, at der her er en lille Misforstaaelse tilføiede. Det, som søges, er kun en Bemyndigelse til at kunne lægge Beslag paa et Leiterræn, men deri indeholdes ingen Bemyndigelse til at kunne flytte Leiren fra det ene Sted til det andet. Dertil behøves der noget ganske Andet; dertil behøves der en Bevilling af Penges paa Finansloven, og det meget store Beløb, som hertil vilde udfordres, tror jeg vistnok, at det kan anses for utvivlsomt, at ingen Krigsminister vilde kunne afholde, undtagen at der er gaaet den dertil fornødne særlige Bevilling forud. Det ærede Medlem udtalte endvidere med Hensyn til Clefstolen, at han havde forventet, at der var fremkommet Forslag, om dens Nedlæggelse, og han undrede sig over, at det fremlagte Lovforslag derimod paaregnede Clefstolen uden Tilføielse af den midlertidige Bestemmelse, som findes i den nugældende Lov. I den nugældende Lov findes der en Bestemmelse, som — hvis den høitærede Formand tillader mig at oplæse den — lyder saaledes: Clefstolens Bestemmelse er, indtil Hærens Forsyning med Befalingsmænd paa anden Maade er tilstrækkelig sikret, at stasse Hæren en Del af den Tilgang af Befalingsmænd, den behøver, ved at give unge Mennesker en dertil sig-